

ere ſtillede til 2den Behandling af „Forſlag til Lov om en Tillægsbevilling til Kvantitetsloven for 1851—52.

Efter Dagsordenen gaae vi derefter over til eneſte Behandling af „Forſlag til Lov om Soldvæſenets Lønning“, i Genhold til den af det nedſatte Fællesudvalg afgivne Betænkning, ſom findes i Anhang B Nr. 51*). Det vil erindres, at Forſtjellen med Henſyn til Thingenes Beſlutning beſtod i 2 Punkter, nemlig deels med Henſyn til Benævnelsen „Soldaſſiſtent“, og deels med Henſyn til Gageringen af endeel Soldinspekteurer og Soldcaſſerere. Af Fællesudvalget er der nu gjort Indſtillinger med Henſyn til diſſe Punkter, men hvad den forſte Indſtilling angaaer, hvilken gaaer ud paa, at den i Folkethinget vedtagne Benævnelse „Soldaſſiſtent“ ſkal bevares, da vil den ſaaledes ikke give Anledning til nogen Afſtemning her i Thinget, hvad derimod den anden Indſtilling angaaer, hvorved der foreſlaaes en Anſættelse af Lønningerne for de der opførte Soldinspekteurer og Soldcaſſerere, vil der, da Folkethinget ved den ſidſte Behandling af Lovforſlaget vedtog diſſe Lønninger opførte med 2,000 Rbd., være at bringe under Afſtemning, hvorvidt de 8 forſte anførte Embedsmænd ſhulde have 2200 Rbd. i Gage. Jeg ſkal ſaaledes ſætte dette Forſlag tillige med Loven i ſin Heelhed til Behandling. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (David): Den ærede Formand har allerede gjort opmærksom paa Anledningen til Nedſættelsen af et Fællesudvalg og paa de Beſlutninger, hvortil man i dette er kommet; jeg ſkal derfor kun tillade mig at henlede Opmærkſomheden paa det Henſyn, der iſær gjorde ſig gjældende i Fællesudvalget. Dette var: Bigtigheden af, at denne Lov udkommer iaar, og af, at et nyt Lønningsreglement for Soldembedsmænd bliver indført, da det ellers ikke er muligt at forſtaffe de Classer af mindre Soldembedsmænd den Forbedring

i deres Stilling, hvortil de ſaa høilig trænge. I Overbetragtningen om Nødvendigheden og Bigtigheden heraf, har man fra begge Sider opgivet Noget af de ſtrange Fordringer, hvortil man ellers troede at have Anledning til at holde ſig; og man kunde ſaameget ſværere gjøre dette, ſom det egentlig ikke var et Principſpørgsmaal, der her forelaae. Der er nemlig ogſaa ved Vedtagelsen af denne Lov her i Thinget allerede indrømmet, at der ſkal gives Embedsmænd, der henhøre til 2den Claſſe, ſom blive ſatte paa en Gage af 2,200 Rbd., og Spørgsmaalet er derfor kun, hvorvidt man finder det mere eller mindre rigtigt, at indbefatte flere eller færre Embedsmænd under denne Categori. Ligeſom flere af Fællesudvalgets Medlemmer troede, at alle de, der efter Lovforſlaget vare foreſlaaede til at ſættes paa en Gage af 2,200 Rbd., ſkulde beholde denne Gage, ſaaledes troede paa den anden Side andre Medlemmer af Fællesudvalget, at det var rigtigere, at de Alle tilſammen bleve ſatte paa 2,000 Rbd.; men da man, ſom ſagt, maatte forenes om Noget, ſom man kunde foreſlaae begge Thingene, og hvorpaa begge Thingene med Rimelighed turde antages at ville gaae ind, blev man ſtaaende ved at foreſlaae den høiere Gagering med Henſyn til de Steder, hvor man troede, at der talte meeft derfor. Som ſaadanne maatte man anſee Odense, baade paa Grund af denne Kjøbstads Bigtighed og den Indtagts Størrelſe, ſom indgaaer her, og dernæſt Helsingør, paa Grund af de ſæregne Forhold, ſom her ere tilſtede, da de nævnte Embedsmænd deels maae leve paa et meget dyrt Opholdsſted, deels ikke kunne undgaae at ſættes i Claſſe med andre Embedsmænd, der paa Grund af de ſæregne Forhold, der finde Sted i Helsingør, ere meget bedre lønede end ellers. Hvad de 4 jydſke Kjøbstæder angaaer, hvorom der her er Tale, nemlig Aalborg, Aarhuus, Horsens og Randers, kan det viſtnok ikke nægtes, at der ikke er nogen ſaa ſtor Forſkjellighed blandt dem, at der kunde anføres talende Grunde, hvorfor man ſværere ſkulde ſætte Embedsmanden paa en høiere Lønning paa det ene end paa det andet Sted; men, ligeſom Aalborg og Aarhuus i en meget lang Tid have været betydelige Soldſteder,

*) Eagens foregaaende Behandling i Folkethinget findes i Tidenden Nr. 367 Sp. 5843 ff.